روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir
| روزنامه جوان | شماره ۶۰۱۲ | دوشنبه ۱۰ شهریور ۱۳۹۹ | ۱۱ محرم ۱۴۴۲ | اذان ظهر: ۱۳:۰۵ |
غروب آفتاب: ۱۹:۳۳ | اذان مغرب: ۱۹:۵۱ | نیمه شب شرعی: ۰۰:۲۱ | اذان صبح فردا: ۰۵:۰۹ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۳۶ |

نقد کتاب | رامین جهان‌پور

نگاهی به رمان «وقتی جنگ شروع شد»

روایتی از یک دنیا فداکاری

رمان «وقتی جنگ شروع شد» کاری از پرویز مسجدی نویسنده پیشکسوت کشورمان است که وقایع اشغال و مبارزات مردم بومی خرمشهر را در این رمان ۳۲۶ صفحه‌ای به تصویر کشیده‌است. مسجدی متولد ۱۳۱۷ تهران است که فعالیت‌های ادبی و نوشتاری‌اش را از دهه ۴۰ با نشریات محلی جنوب آغاز کرد. او سال‌ها قبل زمانی که نوجوان بود، به همراه خانواده به شهر آبادان مهاجرت می‌کند و بزرگ‌شده جنوب کشور است و با سبک زندگی شهرها و روستاهای جنوب و آداب و سنن مردمان و جغرافیای آنجا آشنایی کامل دارد و از طرفی به سبب زندگی در آبادان و تحصیل در خرمشهر، جنگ تحمیلی را هم از نزدیک دیده‌است، به همین‌خاطر در پرداخت و ساختار این رمان بسیار خوب عمل کرده و آنچه به عنوان یک رمان تحویل مخاطب داده، بسیار طبیعی و قابل‌لمس است. نویسنده در فصل‌های مختلف داستان به چگونگی آغاز حمله ارتش عراق به خرمشهر و شکل‌گیری نیروهای مردمی و بومی و مبارزات آنها با عراقی‌ها تا آزادسازی خرمشهر پرداخته‌است. از دلایلی که این کار موفق‌تر نشان می‌دهد، تجربه نویسنده در سال‌های نویسندگی و بومی‌گرایی او در داستان است، به همین خاطر رمان «وقتی جنگ شروع شد» را هم می‌توان جزو داستان‌های اقلیمی و جنگی قرار داد و هم یک رمان رئال اجتماعی. وقتی جنگ شروع شد آغازی نوستالژیک و خواندنی دارد. نویسنده با نشان دادن تلویزیون در قهوه‌خانه چگونگی شروع جنگ در سال ۱۳۵۹ را به خوبی نمایان ساخته‌است: «تلویزیون بصره داشت مارش نظامی پخش می‌کرد. ضمن پخش مارش، سربازان عراقی را نشان می‌داد که تمرینات مختلفی را انجام می‌دادند...» یا «... خیابان ساحلی شلوغ بود. هراس مبهمی از جنگ، در تمام حرکات مردم دیده می‌شد... بچه‌ها که دستاویزی برای شادی یافته بودند با این یقین که وقایع جدیدی خواهند دید، از هم اکنون دستجاتی متشکل درست کرده و از این طرف شهر به آن طرف شهر می‌رفتند... آژیر حمله هوایی ساعت ۲ بعدازظهر، این انگیزه را در آنها به وجود آورده‌بود...» یا در جایی دیگر وقتی نویسنده، غروب دریا را به زیبایی توصیف می‌کند: «با نزدیک شدن غروب، رفت و آمد قایق‌ها روی شط، فزونی گرفته‌بود. پت ت موتورهای آبی... گاه بوق بلند یک کشتی از جانب گمرک با قدرت فضا را می‌شکافت و برای لحظه‌ای چند همه صداهای دیگر را در خود فرو می‌برد...» نویسنده در طول داستان به زندگی شخصی یکی از اهالی بومی خرمشهر به اسم عبدالکریم پرداخته‌است که به طور ناخواسته او و خانواده‌اش در گیر ماجراهای جنگ می‌شوند، البته داستان به جز عبدالکریم به زندگی کاراکترهای دیگری هم اشاره دارد که در ماجراهای اصلی کتاب نقش دارند. یکی از آنها اسد کافه‌چی است که قهوه خانه‌اش در مرکز شهر خرمشهر است و افراد بومی زیادی به آنجا رفت و آمد دارند. در یکی از دیالوگ‌های رمان در صفحه ۱۳۵ کتاب از زبان یکی از کاراکترهای داستان این گونه می‌خوانیم: «... فقط خدا می‌دونه که مردم خرمشهر چه کار دارن می‌کنن. به نظر من باید مثل اون قدیما که کنده‌کاری می‌کردن و مجسمه قهرمان‌ها رو می‌ساختن، سرتاسر خوزستان باید بشه موزه این فداکاری ها. هر نقطه از خاک خرمشهر یه دنیا فداکاریه...» این رمان جنگی با قطعی رقعی در سال ۱۳۹۸ توسط انتشارات خاموش منتشر شده‌است.

کتاب

«فقه، سیاست و حکومت» در کمتر از ۳۰ روز به چاپ دوم رسید

کتاب «فقه، سیاست و حکومت» تألیف دکتر علی دارابی و دکتر مسعود مطلبی با مقدمه محسن اسماعیلی، در کمتر از ۳۰ روز به چاپ دوم رسید. جهاد دانشگاهی واحد تهران ناشر کتاب است.

کتاب فقه، سیاست و حکومت ۵۱۴ صفحه، هفت فصل و پنج ضمیمه (پیوست) دارد. به لحاظ موضوعی و محتوایی مباحث فصول اول تا سوم به کلیات و ادبیات فقه، تاریخچه فقه و اجتهاد، مکاتب و مدرسه‌های فقهی شیعی اختصاص دارد. چیستی و چرایی فقه سیاسی و فقه حکومتی موضوعات فصل چهارم و پنجم و فصل ششم به تبیین نظری و تاریخی نظریه «ولایت فقیه» اختصاص یافته و در فصل هفتم تجربه فقه سیاسی در گذشته و حال در جمهوری اسلامی با رویکرد آینده‌پژوهی فقه سیاسی را شامل می‌شود.

شبهه‌شناسی ولایت فقیه و پاسخ به آنها، واژگان و اصطلاحات فقهی، فِرَق، مکاتب و سلسله‌های مذهبی، سیاسی، مفاخر و نام‌آوران حوزه مطالعات فقهی و بالاخره گاه‌شمار تحولات فقه، سیاست و حکومت پنج ضمیمه کتاب را شامل می‌شود. بیش از ۴۰۰ منبع و مأخذ معتبر از کتب، مقالات داخلی و خارجی در ۳۰ صفحه گویای کاری عالمانه و محققانه را حکایت می‌کند. کتاب حاصل بیش از دو دهه تدریس مؤلفان در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی است که برای تدوین و انتشار آن بیش از پنج سال زمان برده‌است.

خاطرات بازیگران سریال «مختارنامه» از واکنش‌های مردمی

حتی بازی در نقش قاتلان امام حسین(ع) سخت است

■ محمد صادقی

اگرچه کم‌کاری سینما و تلویزیون در پرداختن به قیام عاشورا کاملاً به چشم می‌آید، اما معدود آثاری که با محوریت عاشورا و امام حسین(ع) ساخته شده‌اند، آنقدر در میان مردم به محبوبیت رسیده‌اند که به بخشی از خاطره جمعی و فرهنگ عامه مردم تبدیل شده‌اند. سریال مختارنامه، ساخته ماندگار داوود میرباقری از این دست تولیدات است. با وجود آنکه صداوسیما هر سال تلاش می‌کند کمبود تولیدات عاشورایی را با باز پخش این سریال جبران کند، اما مختارنامه آنقدر قوی ساخته شده که پخش‌های مکرر آن نتوانسته از جذابیت‌های ذاتی این سریال فاخر بکاهد. اهمیت این سریال در بیان وقایع عاشورا و تأثیر آن بر هنرمندان و مردم را در سخنان بازیگران این سریال می‌توان مشاهده کرد. چند تن از هنرمندانی که در «مختارنامه» ایفای نقش کرده‌اند به مناسبت ایام محرم در مصاحبه‌هایی به بیان خاطرات خود پرداخته‌اند.

■ همه چیزم را از نوکری امام حسین(ع) دارم

انوش معظمی، بازیگر نقش حرمله درباره بازتاب نقشش در میان مردم می‌گوید: «این بازتاب‌ها جزو زیبایی‌های کار بازیگری است. هر چقدر ما ناسزا بشنویم، نشان می‌دهد بنده به عنوان بازیگر کارم را درست انجام داده‌ام. البته خیلی‌ها بودند در این میان کمک کردند تا من بتوانم نقش خودم را درست ایفا کنم؛ در رأس این هرم، داوود میرباقری بود که خیلی راهنمایی کردند تا من به حرمله نزدیک شوم. از طرف دیگر ما دارای اعتقاداتی هستیم؛ هر چقدر این ناسزاها بیشتر شوند، احساس می‌کنیم ثواب بیشتری برده‌ایم. خدا را شکر می‌کنم و این ناسزا شنیدن برایم شیرین است».

معظمی که از قدیم‌الایام هیئتی بوده درباره نگاه بچه هیئتی‌ها به خودش می‌گوید: «البته قبلاً هم امام حسین(ع) به ما آبرویی داده بود و در هیئت فعالیت می‌کردیم و مورد توجه بودیم، اما با ایفای این نقش کانون توجهات چند برابر شد. به طوری که خیلی از هیئت‌ها با دیدن این نقش به یاد من می‌افتند و به هیئت‌های مختلفی دعوت می‌شوم، در آن چند دقیقه حضور هم مرا تکریم می‌کنند و به من احترام می‌گذارند. من همه‌چیز را از نوکری امام حسین(ع) دارم.»

فیلی: در حالت عادی برای من که سال‌ها عزادار امام حسین(ع) بوده‌ام، خیلی سخت است حتی در عرصه نمایش خودم را مقابل امام حسین(ع) ببینم!

■ وقتی بازیگر شمر از امام حسین(ع) یاری طلبید

محمد فیلی، بازیگر نقش شمر در یکی از سکانس‌های سریال منقلب می‌شود و گریه می‌کند. فیلی درباره خاطره آن روز می‌گوید: «جایی که خیلی منقلب شدم و حتی کار لحظاتی متوقف شد همان پایان کار شمر است. شمر با آن شکل مفتضحانه فرار می‌کند و در یک خرابه ساکن می‌شود و در شرایطی قرار می‌گیرد که دیگر از آن سفره‌های رنگین دارالخلافه خبری نیست و نان و ماستی می‌خورد و در واقع ذلیل شده است. یک یار برایش مانده و سوای نوکری که رفته خرید کند، ابن‌ضبابی کنار او نشسته و از او می‌پرسد الان پشیمان هستی که این کار را کردی که او می‌گوید نه. این نه گفتن یک مقدار برای من سخت شد. اینجا با خودم کلنجار رفتم که چرا این «نه» از دهانم بیرون آمد یا دیالوگ دیگری که گفتم چند بار هم مرا بکشند و زنده شوند دوباره با حسین‌بن‌علی مقابله می‌کنم. در این سکانس به‌هم ریختم، به طوری که نمی‌توانستم این دیالوگ‌ها را ادا کنم. داوود میرباقری متوجه این ماجرا شد و لحظاتی کار را متوقف کرد». فیلی در ادامه عنوان می‌کند: «من و بسیاری از دوستان در «مختارنامه» در لحظات سخت می‌گفتیم یا امام حسین(ع) خودتان کمک کنید و واقعاً این یاری را به چشم خودمان می‌دیدیم. همه بازیگران دلسپرده بودند و از خود حضرت اباعبدالله(ع) کمک می‌خواستند. در حالت عادی برای من که سال‌ها عزادار امام حسین(ع) بوده‌ام، خیلی سخت است حتی در عرصه نمایش خودم را مقابل امام حسین(ع) ببینم!»

■ تشنگی برای رسیدن به حال زهیر در روز عاشورا

محمود اردلان، چند نقش را در سریال مختارنامه بازی کرده است که یکی از آنها «زهیر بن قین» است. وی درباره رسیدن به این نقش می‌گوید: «همان زمان درباره این شخصیت تحقیقاتی کردم و بعد از اینکه در فضای صحرای کربلا قرار گرفتم و گیرایی و جذبه این شخصیت را از نزدیک دیدم همه چیز فرق کرد. حتی برای آن سکانس‌ها آب نخوردم که خشکی لب‌ها و دهانم واقعی باشد و با اینکه خیلی سخت بود، به خاطر طبیعی درآمدن نقش و اینکه واقعاً دوستش داشتم، این کار را کردم.» اردلان درباره تأثیر حضور در این سریال بر زندگی شخصی‌اش عنوان می‌کند: «برای همه ما عوامل و بازیگران کل سریال مختارنامه برکت بود. هم از لحاظ مادی و هم معنوی همه چیز را در زندگی من تغییر داد و برایم مثل یک دانشگاه بود. از نظر معنوی نیز نگاهم را به زندگی تغییر داد و در کارهای بعدی‌ام هم خیلی موفق بودم.»

■ بازیگری که هنوز او را «کیان ایرانی» صدا می‌کنند

تسنیم مصاحبه‌ای با رضا رویگری، بازیگر نقش کیسان ابوعمره یا همان کیان ایرانی داشته و نوشته است: «وقتی با او صحبت کردیم، خودش هم بیننده سریال «مختارنامه» بود؛ خدا را شکر می‌کرد که توانست با ایفای این نقش نوعی ادای دین به امام حسین(ع) داشته باشد. بسیار علاقه‌مند به شخصیت حضرت عباس(ع) است، اما ناراحت است که چرا هنگام پخش سریال «مختارنامه» به بهانه نقش کیان با او تماس می‌گیرند و پس از آن دوباره خبری نمی‌شود. خوشحال است که این نقش آنقدر در ذهن و دل مردم جا باز کرده که هنوز هم در کوچه و خیابان وقتی با او مواجه می‌شوند «کیان» صدایش می‌زنند.

رویگری مثل گذشته خیلی اهل صحبت کردن نیست؛ احتمالاً دوری از صحنه تئاتر، سینما و تلویزیون آنقدر آزارش داده که از همه چیز و همه‌کس دلخور است اما خودش می‌گوید که آن‌چیزی که روحیه می‌دهد و انگیزه‌اش را بالا می‌برد، توجه مردم است که او را در کوچه و خیابان به نام کارهای ماندگارش خصوصاً «کیان» به یاد می‌آورند. امیدوار است که مشکل جسمانی‌اش برطرف شود و هرچه زودتر به صحنه هنرمندی و هنرنمایی برگردد.

■ واکنش مردم به دیدن خولی در خیابان

صدرالدین حجازی در سریال «مختارنامه» ایفاگر نقش «خولی» بود، یکی از شخصیت‌های منفی و منفور واقعه عاشورا. حجازی درباره واکنش‌های مردم بعد از مواجهه با خولی می‌گوید: «یادم هست که چندین بار مردم در خیابان وقتی من را می‌دیدند، فحش می‌دادند، از این واکنش‌ها متوجه می‌شدم که از عهده این نقش به خوبی برآمده‌ام که اینطور نزد مردم منفور شده‌ام، حتی خیلی‌ها می‌گفتند ما شخصیت خولی را با شما شناختیم، به همین خاطر از ذهنمان بیرون نمی‌رود.» وی با اشاره به شخصیت خولی که علاوه بر رذالت و جنایت، عاشق‌پیشه هم بوده، تأکید می‌کند: «ایفای چنین نقشی باید طوری درمی‌آمد که مردم حس نفرتشان از این شخصیت منفی کم نشود و دقیقاً عین تاریخ را بیان کند. من نیز باید به این شکل عمل می‌کردم و فکر می‌کنم اصلاً سریال مختارنامه کلاس درس است.»

حکمت

امام حسین(ع):

از نشانه‌های خوشنامی و نیکبختی همنشینی با خردمندان است.

«گزیده تحف العقول»

نما | حسین کشتکار

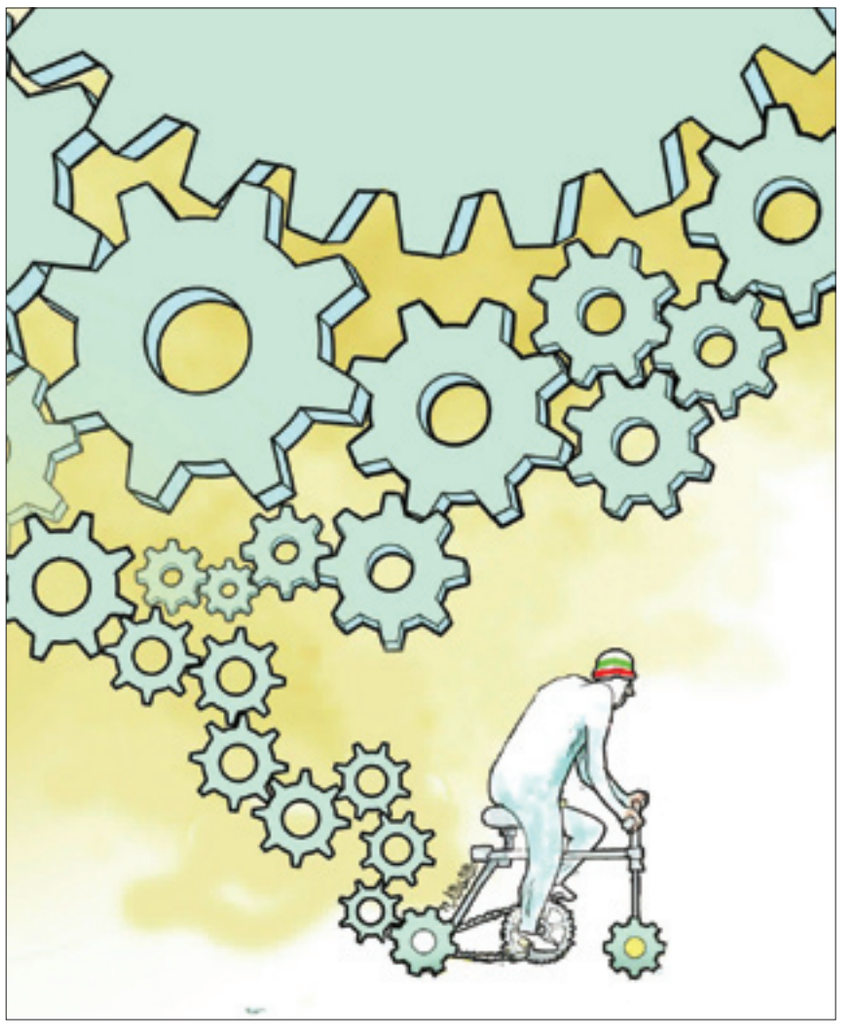

شعری که در ظرف زمان نمی‌گنجد

محتشم باعث شد پادشاهان به شعرهای مذهبی روی آورند

یک شعر است ولی تأثیری بیش از یک شعر در فرهنگ شیعی و عزاداری ماه محرم داشته است؛ «باز این چه شورش است که در خلق عالم است؟/ باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است؟»

حماسه عاشورا طی قرن‌ها اثر بسزایی در شعر و ادبیات فارسی داشته‌است. در میان آثار خلق‌شده در این‌باره نیز مرثیه معروف محتشم کاشانی جایگاه منحصر به فردی دارد. «باز این چه شورش است که در خلق عالم است؟/ باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است؟» که خود از حماسه عاشورا نماد پذیرفته حالا سال‌هاست به نماد عزاداری محرم تبدیل شده‌است. عده‌ای بر این باورند که این سوگنامه اثری بیش از یک شعر داشته‌است. ترکیب‌بند «باز این چه شورش است» که نام محتشم را در تاریخ ماندگار کرده، از کتاب کلیات اوست که در وزن «مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن» سروده شده‌است. مشفق کاشانی درباره محتشم گفته‌است که پاکی، اعتقاد، استواری و محبت او به اهل بیت(ع) باعث شد که برخی پادشاهان صفوی از جمله شاه طهماسب به اشعار مذهبی روی آورند. او معتقد بود ترکیب‌بند معروف این شاعر پرآوازه مرثیه‌سرای ایران در رثای حسین(ع) و شهدای کربلا در بین تشیع و به‌ویژه فارسی‌زبانان زبانزد شد و توجه بسیاری از شاعران را به‌خود جلب کرد. در مقاله‌های مختلفی به بررسی مرثیه مشهور محتشم از زوایای گوناگون و نیز قیاس آن با شعر دیگر مرثیه‌سرایان پرداخته شده‌است. در مقاله «بررسی تطبیقی رثای امام‌حسین(ع) در شعر شریف رضی و محتشم کاشانی» که توسط محمودرضا توکلی‌محمدی و محسن قربانی‌حسناوردی نوشته و در نشریه ادبیات تطبیقی دانشگاه شهید باهنر منتشرشده، آمده‌است: سوگنامه یا سوگ‌سروده که در زبان عربی از آن به مرثیه یاد می‌شود، در زمره انواع شعر غنایی قرار دارد. سوگ‌سروده آن گاه که رنگ و بوی دینی و مذهبی به خود گیرد، غالباً با عاطفه‌ای حقیقی همراه است. سوگنامه‌های عاشورایی از ماندگارترین نمونه‌های مرثیه به شمار می‌آیند. شریف رضی و محتشم کاشانی، به عنوان دو شاعر معروف در مرثیه‌سرایی عاشورا، اشعار ماندگار و تأثیرگذاری را در این زمینه از خود بر جای گذاشته‌اند. در میان مرثیه‌های این دو شاعر مشهور، مضامین یکسان فراوانی به چشم می‌خورد. در این مقاله عنوان شده‌است که شریف رضی و محتشم کاشانی از شاعران معروف ادب عربی و فارسی به شمار می‌روند که در مورد واقعه کربلا نیز اشعاری دارند. در مورد مراثی عاشورایی آنها باید گفت که هر دو شاعر در این اشعار خود، به گونه‌ای بسیار زیبا

به وقایع روز عاشورا و حوادث پس از آن پرداخته‌اند. از آنجا که هر دو شاعر از شاعران اهل بیت (ع) به شمار می‌آیند و در رثای ایشان اشعار فراوانی دارند، بررسی تطبیقی رثای این دو می‌تواند از بسیاری از مضامین مشترک مورد توجه دو شاعر که در دو زبان مختلف در رثای اهل بیت (ع) شعر سروده‌اند، پرده بردارد و زمینه را برای پرداختن به مضامین مشابه، برای پژوهشگران فراهم کند. بر اساس این پژوهش، محتشم به صورت اغراق‌آمیز، لحظه عبور کاروان اسرا از کنار پیکرهای مطهر شهدا را به نمایش می‌گذارد، در حالی که صدای ناله آنها از همه جا به گوش می‌رسد و این صحنه حتی باعث گریه ملائکه شده‌است.

همچنین محتشم با تعبیر «شاه شهید ناشده مدفون» به بی‌غسل و کفن بودن بدن امام حسین(ع) اشاره و ایشان را به پادشاهی تشبیه می‌کند که غسل و کفن ندارد و هنوز دفن نشده و در واقع، در این عبارت از متناقض‌نمایی استفاده کرده‌است. (شاه و بی‌غسل و کفن بودن)

بر اساس پژوهش «بررسی تطبیقی رثای امام حسین(ع) در شعر شریف رضی و محتشم کاشانی»، محتشم با نوعی روحیه یأس و ناامیدی از گرفتن انتقام از قاتلان حسین (ع) معتقد است که این انتقام فقط در روز قیامت و به وسیله اهل بیت (ع) فراهم می‌شود و با این انتقام است که عرش الهی به تلاطم درمی‌آید.

«آن انتقام گر نفتادی به روز حشر/ با این عمل معامله دهر چون شدی

آل نبی چو دست تظلم برآورند/ ارکان عرش را به تلاطم درآورند» و «دست عتاب حق به درآید ز آستین/ چون اهل بیت دست در اهل ستم زنند».

گرچه مرثیه محتشم به یک واقعه خاص برمی‌گردد، اما بسیاری معتقدند این شعر در ظرف زمان نمی‌گنجد؛ شعری که عصر تازه‌ای را در سرایش مرثیه‌های مذهبی ایجاد کرد.

آلبوم «کوی طبیب» آهنگران شنیدنی شد

وعده تولید آلبومی جدید در اربعین مبتنی بر قطعات بحر طویل

همزمان با فرارسیدن ایام تاسوعا و عاشورای حسینی، صادق آهنگران از مداحان و خوانندگان موسیقی آیینی کشورمان آلبوم «کوی طبیب» را به‌صورت رایگان منتشر کرد.

حبیب صبور، تهیه‌کننده و مدیر تولید آلبوم «کوی طبیب» در گفت‌وگو با مهر از تولید آلبوم ویژه ایام سوگواری شهادت حضرت سیدالشهدا (ع) خبر داد و گفت: طبق برنامه‌ریزی‌هایی که صورت گرفته بود با حمایت معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران طی روزهای اخیر آلبوم «طبیب عاشقان» با صدای حاج صادق آهنگران به‌صورت رایگان پیش روی مخاطبان عزیز قرار گرفته‌است. در این آلبوم بنده به عنوان تهیه‌کننده و مدیر تولید، حاج صادق آهنگران خواننده، قاسم صرافان شاعر و محسن نامدار به عنوان تنظیم‌کننده، عوامل اجرایی را تشکیل می‌دهند. وی درباره معرفی قطعات آلبوم توضیح داد: «کوی طبیب»، «علی اصغر (ع)»، «خواهر غم‌پرور»، «اتمام حجت»، «سرور و سالار دین»، «لبان تشنه» و «شام غریبان» قطعاتی هستند که در این آلبوم گنجانده شده‌اند. این آثار منتخبی از بازسازی نوحه‌های عاشورایی حاج صادق آهنگران در ایام دفاع مقدس و تولید چند اثر جدید است که با موضوع شهادت حضرت سیدالشهدا (ع) و واقعه عاشورا در قالب یک آلبوم گردآوری شده‌است. البته هدف اصلی تولید اثر نیز تهیه یک مجموعه موسیقایی برای آن دسته از عزادارانی است که در ایام کرونایی تمایل دارند به سهم خود سوگوار حضرت سیدالشهدا (ع) باشند و در منازل یا محل کار با این آثار ارادت خود را ابراز نمایند. این تهیه‌کننده در بخش دیگری از صحبت‌های خود گفت: طبق برنامه‌ریزی قرار بر این است تا آلبوم دیگری را با موضوع ایام محرم و صفر تولید کنیم که این آلبوم مشتمل بر برخی بحر طویل‌ها با موضوع حضرت سیدالشهدا(ع) است و به اعتقاد من آلبوم بسیار متفاوتی است که قرار است در ایام اربعین به ارادتمندان حضرت سیدالشهدا (ع) ارائه شود. ما برای این اثر نیز تصاویر ویژه‌ای تدارک دیده‌ایم که به زودی درباره آن اطلاع‌رسانی لازم خواهد شد. صبور در پایان با اشاره به اینکه آلبوم «کوی طبیب» به صورت رایگان در اختیار مخاطبان قرار گرفته، گفت: آنچه در حوزه حمایت معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران صورت گرفته در حوزه تأمین هزینه تولید بوده و حاج صادق آهنگران و بنده هیچ گونه دستمزدی از حضور در این پروژه دریافت نکرده‌ایم. به هر حال این پروژه اثری در رثای حضرت سیدالشهدا (ع) است و امیدوارم مورد قبول مخاطبان و عزاداران حسینی قرار گیرد، البته همان گونه که گفتم این آلبوم به صورت رایگان عرضه و پخش شده و اگر چنانچه سامانه یا اپلیکیشنی نسبت به فروش این اثر اقدام کند، قطعاً مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت. صادق آهنگران در سال‌های اخیر ضمن برگزاری مجالس نوحه خوانی و ذکر مصائب اهل بیت (ع) در عرصه موسیقی نیز فعالیت‌هایی داشته است.

خبر

عضو هیئت داوران بخش عکس سوگواره «روایت شیدایی»:

عاشورا و عزاداری امام حسین(ع) ظرفیت بالایی برای عکاسی دارد

به گفته عکاس باسابقه کشور و عضو هیئت‌داوران بخش عکس سوگواره «روایت شیدایی»: عکس‌ها اثبات می‌کنند که حتی کرونا هم نتوانست عزاداری اباعبدالله الحسین(ع) را تعطیل کند و مردم همچنان در صحنه هستند.

امیرعلی جوادیان، عکاس باسابقه کشور و عضو هیئت داوران سوگواره «روایت شیدایی» که به همت فرهنگسرای سرو برگزار می‌شود، در گفت‌وگویی با اشاره به ظرفیت‌های بالای عاشورا برای عکاسی گفت: این سوگواره عاشورایی پتانسیل بسیار خوبی در زمینه منابع تصویری در کشور دارد. رسم و رسوم عزاداری در جای‌جای ایران متفاوت است و همین موضوع باعث شده منابع تصویری زیاد و متنوعی در سراسر کشور داشته باشیم. خاطرم هست سال ۱۳۹۱ کارگاهی در فیلیپین داشتم و در آن مجموعه‌ای از تصاویر عاشورایی را که گرفته بودم نشان دادم. آنان تعجب می‌کردند و می‌گفتند مگر می‌شود یک مراسم اینقدر تنوع در شیوه برگزاری داشته باشد. این موضوع پتانسیل بسیار خوب و ظرفیت زیادی را در اختیار عکاسان گذاشته است.

وی با اشاره به سوگواره روایت شیدایی به عنوان محفلی برای تشویق عکاسان سراسر کشور برای خلق اثری ماندگار گفت: چنین جشنواره‌هایی سبب می‌شود که عکاسان تشویق شوند و سراغ این سوژه‌های جدید بروند و در نهایت خروجی آنان تبدیل به گنجینه‌ای عظیم و باارزش می‌شود. به نظرم مراسم عزاداری اباعبدالله‌الحسین(ع) واقعاً ظرفیت عکسی بسیار بالایی دارد. در جشنواره جهانی اربعین که هم به عنوان داور و هم به عنوان دبیر حضور داشتم، این تنوع در عکس‌ها را به چشم دیدم و به نظرم عکاسان سوژه‌های خوبی در اختیار دارند.

فرخ نعمتی به «جوان» گفت

سرگذشت هر قهرمان عاشورا می‌تواند داستان یک فیلم سینمایی باشد

در دورانی که مدام درباره کمبود قهرمان و آثار قهرمانی در سینما و تلویزیون حرف می‌زنیم، شایسته است روی وجوه قهرمانانه شخصیت‌های تاریخی - مذهبی و فی‌المثل روی داستان‌پردازی حول قهرمانان قیام عاشورا کار کنیم.

فرخ نعمتی بازیگر باسابقه با بیان این مطلب به «جوان» گفت: قیام امام‌حسین(ع) فارغ از جنبه‌های معنوی آن پر است از قهرمانانی که تک‌تک آنان می‌توانند زمینه‌ای شوند برای داستان‌پردازی و فقط باید با پژوهش‌ها و تحقیقات عمیق و در همه منابع به جمع‌آوری اطلاعات درباره این قهرمانان پرداخت و البته کار را به دست نویسنده‌هایی سپرد که توان دراماتیزه کردن را داشته‌باشند. این بازیگر که سابقه بازی در «مختارنامه» را دارد، خاطرنشان کرد: قهرمان‌پردازی نه‌تنها می‌تواند باعث تولید آثاری مخاطب‌پسند برای همه سنین شود، بلکه در ماندگاری یاد و نام حضرت سیدالشهدا(ع) هم مثمرثمر واقع خواهد شد. این روشی بود که داوود میرباقری در «مختارنامه» از آن بهره گرفت و موفقیت‌آمیز هم بود. فرخ نعمتی خاطرنشان کرد: درس‌آموزی از پیام عاشورا ممکن نیست، مگر آنکه بتوانیم قهرمان‌های واقعی را وارد سریال‌ها و فیلم‌ها کنیم. هر چقدر که این قهرمان‌ها واقعی و بر بستر جاذبه‌های تصویری و دراماتیک باشند، مخاطب بیشتری را جلب خواهد کرد. نعمتی که یکی از بازیگران فیلم- سریال ناتمام «ثارالله» هم بوده‌است، درباره چرایی به اتمام نرسیدن آن پروژه گفت: حساسیت در تصویرسازی مرتبط با عاشورا همچنان بالاست، چون عمدتاً تصور می‌شود نباید وارد چنین مضامینی شد و البته اختلاف سلایق مدیریتی نیز همواره چالش‌زا بوده‌است و همه عوامل دست به دست هم داد تا «ثارالله» تولید نشود. این بازیگر تأکید کرد: افرادی باید وارد فیلمسازی و سریال‌سازی درباره عاشورا شوند که به غیر از علقه به امام و راه و مرام امام از نظر داستان‌پردازی و تسلط بر وجوه تکنیکی سینما هم سرآمد باشند. امام حسین (ع) سرآمد آزادگان تاریخ است و کسانی هم باید قیام امام را تصویری کنند که سرآمد کار خود باشند. بازیگر «روشن‌تر از خاموشی» و «ولایت عشق» افزود: سریال «مختارنامه» چرا گرفت و اثرگذار شد و هنوز مخاطب دارد؟ فقط به این خاطر که داوود میرباقری نه فقط قلب و روحش با امام گره خورده‌بود، بلکه از منظر تکنیکی هم رشد کرده‌بود که کمتر کسی مانند او داریم. این پروسه‌ای است که باید درباره تمام کارهای عاشورایی لحاظ شود؛ یعنی آدم‌هایی به کار گمارده شوند که علقه‌های واقعی داشته باشند و در عین حال به لحاظ سلطه بر فن و تکنیک سرآمد باشند.